

Bruno Jerup kom bl.a. frem med, at kvinderne var underrepræsenterede f.eks. i de politiske partier her i Folketinget.

Jeg tror ikke, kvinderne ønsker særbehandling. Kvinderne har da mulighed for – i hvert fald i Fremskridtspartiet – på lige fod med mænd at opstille til Folketinget; der er ingen begrænsninger for kvinder overhovedet. Jeg går ud fra, at det heller ikke er tilfældet hos Enhedslisten, men jeg ved ikke, om de har nogle helt specielle regler.

Jeg synes, at debatten er ved at gå for vidt med hensyn til, at man efterhånden skal have en ligelig fordeling af begge køn i alle repræsentantskaber, alle fora. Jeg tror, at det er ved at gå alt, alt, alt for vidt, og jeg er lige ved at sige, at den dagsorden, som Folketinget kunne vedtage i dag, kunne være: Idet Folketinget med tilfredshed konstaterer forskellen mellem de to køn, går Folketinget over til næste punkt på dagsordenen.

Jeg synes efterhånden, det virker latterligt – undskyld, jeg siger det – at man diskuterer netop dét, som jeg lagde mærke til at hr. Bruno Jerup kom ind på: at det er så vigtigt, at alle er repræsenteret ligeligt. Jeg mener, at man skal gå efter kvalifikationerne.

Jeg er overbevist om, at der er mange kvinder, der virkelig er kvalificerede på de forskellige poster, og som vi også hørte den tidligere ordfører sige, sker det jo også andre steder, at man ser kvinderne få store stillinger. Jeg synes, det er med tilfredshed, vi kan konstatere dét. Men det er, fordi man går efter kvalifikationerne og ikke efter kønnene. Det må sættes på plads én gang for alle.

(Kort bemærkning).

**Bruno Jerup (EL):**

Jeg er da enig i, at man skal gå efter kvalifikationerne, og det er også derfor, det kan undre, at der ikke er en mere ligelig sammensætning af det her Folketing, hvis man går efter kvalifikationerne. Men det er jo, fordi der også er nogle kulturelle traditioner i Danmark, som ikke er nedbrudt, eller som ikke er lavet om.

Det er ikke, fordi jeg foreslår, at vi her i Folketinget skal vedtage en lov om, at der skal være 50 pct. af hvert køn i Folketinget. Det kunne man godt vedtage, men det har jeg ikke foreslået. Men jeg siger, at man også i de partier, der er i Danmark, har noget at diskutere. Hvordan sørger vi for, at kvinderne har ligelig del i det politiske liv? Det er den eneste måde, hvorpå

man kan sikre, at lovgivningen og den måde, samfundet fungerer på, også bliver hensigtsmæssig. Det er, fordi man skal have forskellige former for viden ind i både Folketinget, samfundet, kommunalbestyrelserne og amtsrådene.

Det mener jeg er vigtigt. Det er ikke et spørgsmål om at lave en eller anden fast regel om, hvor mange der skal være af hver slags, men man skal overveje det som en del af vores problemer også, at det ikke kun er de andre, der har et problem.

(Kort bemærkning).

**Jan Køpke Christensen (FP):**

Så fik vi konstateret, at det ikke var det, hr. Bruno Jerup mente, da han sagde, at der skulle være ligelig fordeling i de forskellige råd og repræsentantskaber osv. Det var ikke det, der var ment fra hr. Bruno Jerups side, og det synes jeg er tilfredsstillende. Vi kan så konstatere, at vi er enige om, at det er kvalifikationerne, vi skal gå efter, og ikke noget med, hvad den kulturelle baggrund osv. er for, at vi har de ting og de systemer, vi har i Danmark.

Men når hr. Bruno Jerup ikke ønsker dét indført, så vil jeg da orientere hr. Bruno Jerup om, at det netop er tilfældet. Jeg ved, at der findes råd osv., som regeringen har nedsat, hvor man gør opmærksom på, at der skal være ligelig fordeling med hensyn til køn. Jeg kan f.eks. nævne det alkoholpolitiske råd, som man nedsatte i sin tid. Dér forlanger man simpelt hen, at der tages hensyn til kønnene, når der skal sammensættes udvalg. Så det sker allerede i dag, og det synes jeg er hovedrystende.

**Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):**

Ud fra en respekt for sagens substans og perspektiv skal jeg ikke kommentere de sidste indlæg, men derimod fru Annette Justs bemærkninger om, at teksterne ikke har haft nogen virkning.

Det mener jeg er en objektivt forkert iagttagelse. Når man ser på den internationale debat, har presset gennem de mange konferencer jo været markant for, at der skabes større bevidsthed om kvindernes situation. Jeg mener virkelig, det er forkert at sige, at teksterne ikke har haft nogen virkning.

Det er i øvrigt lidt den samme diskussion, vi har haft i forbindelse med hele forberedelsen op til det sociale topmøde, hvor man sagde: Det er jo kun ord. Ja, ja, men det var menneskerettig-